

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 maja 1974 r.

Nr 17

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

104 — nr 92 z dnia 12 kwietnia 1974 r. w sprawie gospodarowania surowcami wtórnymi metali	193
105 — nr 96 z dnia 22 kwietnia 1974 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Za zasługi dla celnictwa PRL”	195
106 — nr 108 z dnia 2 maja 1974 r. zmieniająca uchwałę w sprawie rozwoju usług produkcyjnych dla rolnictwa	195

ZARZĄDZENIE

107 — Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 27 kwietnia 1974 r. w sprawie ustalenia wzoru odznaki „Za zasługi dla celnictwa PRL” oraz zasad i trybu jej nadawania	196
--	-----

104

UCHWAŁA Nr 92 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 kwietnia 1974 r.

w sprawie gospodarowania surowcami wtórnymi metali.

W celu zapewnienia najbardziej ekonomicznego wykorzystania surowców wtórnych metali na potrzeby gospodarki narodowej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa gospodarowanie odpadami i złomem stali i żeliwa, metali nieżelaznych i ich stopów, metali szlachetnych i ich stopów oraz odpadami z zawartością związków chemicznych metali, zwanymi dalej surowcami wtórnymi metali.

2. Państwowa Rada Gospodarki Materiałowej określi w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami surowce wtórne metali podlegające zagospodarowaniu, jednostki organizacyjne upoważnione do ich skupu i zbytu, kierunki i formy zagospodarowania tych surowców oraz zasady organizacji ich skupu z zakładów nie uspołecznionych i gospodarstw domowych.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Państwową Radą Gospodarki Materiałowej ustala zasady gospodarowania odpadami i złomem złota, platyny oraz ich stopów.

§ 2. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, w których powstają surowce wtórne metali, są obowiązane do ich zbierania i pełnego zagospodarowania, zgodnie z przepisami, o których mowa w § 1 ust. 2 i 3.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, powinny wysortowywać z surowców wtórnych metali przedmioty ze stali i żeliwa, nadające się do dalszego użytkowania bez przetopu, tzw. żelastwo użytkowe, zużywać je na własne potrzeby lub sprzedawać jednostkom gospodarki uspołecznionej, nie uspołecznionej oraz osobom fizycznym.

3. Do wykonania zadań, o których mowa w ust. 1, dyrektorzy (kierownicy) jednostek gospodarki uspołecznionej wyznaczają osoby, zwane „pełnomocnikami”, do których

zakresu działania należą sprawy organizacji zbierania i zagospodarowania surowców wtórnych metali.

§ 3. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej zajmujące się zbiórką, skupem, przerobem i zbytem surowców wtórnych metali są obowiązane zabezpieczać znajdujące się w tych surowcach materiały wybuchowe i inne przedmioty niebezpieczne.

2. Tryb postępowania z ujawnionymi w surowcach wtórnych metali materiałami wybuchowymi i przedmiotami niebezpiecznymi regulują odrębne przepisy.

§ 4. Państwowa Rada Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z właściwymi ministrami określi warunki wstępnego przerobu surowców wtórnych metali, uzyskiwanych w jednostkach, o których mowa w § 2 ust. 1, oraz w jednostkach skupu, w celu przygotowania tych surowców do racjonalnego przewozu i zużycia w procesach metalurgicznych.

§ 5. 1. Ustalanie cen surowców wtórnych metali regulują odrębne przepisy.

2. Wnioski w sprawie cen surowców wtórnych metali zgłaszają właściwi ministrowie w porozumieniu z Państwową Radą Gospodarki Materiałowej.

§ 6. 1. Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie oraz prezydenci miast wyłączonych z województw zapewnią kontrolę prawidłowości gospodarki surowcami wtórnymi metali w podległych i nadzorowanych jednostkach gospodarczych.

2. Państwowa Rada Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określi formę i zakres kontroli wykonywanej przez aparat kontrolny państwowych jednostek organizacyjnych upoważnionych do skupu surowców wtórnych metali.

§ 7. 1. Za zbiórkę, sortowanie i dostawy surowców wtórnych metali mogą być wypłacane nagrody.

2. Tryb i zasady tworzenia funduszy na nagrody oraz wypłacania nagród, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy.

3. Państwowa Rada Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali szczegółowe zasady przyznawania oraz wysokość nagród za ujawnione w surowcach wtórnych metali materiały wybuchowe i przedmioty niebezpieczne.

§ 8. Zobowiązuje się Państwową Radę Gospodarki Materiałowej do:

- 1) operatywnego koordynowania gospodarki krajowymi zasobami surowców wtórnych metali,
- 2) ustalania wspólnie z właściwymi ministrami, kierownikami urzędów centralnych, wojewodami oraz prezydentami miast wyłączonych z województw i zarządami centralnych organizacji spółdzielczych — projektów rocznych i wieloletnich planów zbiórki i zagospodarowywania podstawowych surowców wtórnych metali, a następnie do przedstawiania tych projektów Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dla ujęcia odpowiednich zadań w narodowym planie społeczno-gospodarczego rozwoju kraju.

§ 9. 1. Ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych zapewnią w rocznych i wieloletnich programach zagospodarowania surowców wtórnych metali nakłady inwestycyjne przeznaczone na realizację wstępnego przerobu tych surowców, jak również zapewnią środki na prowadzenie badań naukowych i prac doświadczalnych oraz wdrażanie przedsięwzięć organizacyjno-technicznych, zmierzających do efektywnego pozyskania i wykorzystania surowców wtórnych metali.

2. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) wyznaczają osoby zwane „pełnomocnikami”, do których zakresu działania należy koordynowanie realizacji programów zagospodarowania surowców wtórnych metali, opracowywanie wniosków inwestycyjnych dotyczących wstępnego przerobu surowców wtórnych metali oraz sprawowanie kontroli realizacji zadań ustalonych w narodowym planie społeczno-gospodarczego rozwoju kraju w zakresie zbiórki i dostaw tych surowców.

§ 10. 1. Wojewodowie oraz prezydenci miast wyłączonych z województw zapewnią koordynację prac związanych z gospodarowaniem surowcami wtórnymi metali, powstającymi w jednostkach podporządkowanych radom narodowym, oraz koordynację przedsięwzięć organizacyjnych w zakresie intensyfikacji zbiórki i skupu tych surowców z gospodarstw domowych, jak też inicjowania zbiorów surowców wtórnych metali, z przeznaczeniem funduszy uzyskanych z ich sprzedaży na cele społeczne.

2. Wojewodowie, prezydenci miast, naczelnicy powiatów, miast, dzielnic i gmin wyznaczają osoby zwane „pełnomocnikami”, do których zakresu działania należą sprawy organizacji zbiórki i skupu surowców wtórnych metali z zakładów podległych radom narodowym, zakładów nieuspołeczniionych i z gospodarstw domowych, inicjowanie zbiorów surowców wtórnych metali, z przeznaczeniem fun-

duś uzyskanych z ich sprzedaży na cele społeczne, oraz udzielanie pomocy jednostkom skupu w zakresie organizacji pozyskiwania i dostaw tych surowców.

§ 11. Terenowe organy administracji państwowej zapewnią:

- 1) wyznaczanie przy projektowaniu nowych dzielnic mieszkaniowych odpowiednich terenów przeznaczonych na lokalizację specjalistycznych punktów skupu albo składnic surowców wtórnych metali podległych Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy, Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i Centrali Gospodarki Żłosem „Centrozłom”, z uwzględnieniem wymagań sanitarno-epidemiologicznych,
- 2) pozostawienie istniejących punktów skupu lub składnic surowców wtórnych metali, o których mowa w pkt 1, do czasu wyznaczenia nowej lokalizacji i uruchomienia zastępczego lub nowego obiektu, dogodnego dla mieszkańców zbywających posiadane surowce wtórne metali.

§ 12. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym stosowanie przepisów uchwały i przepisów wydanych na jej podstawie.

§ 13. 1. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 212 Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie sposobu zbierania, przechowywania, przerabiania i wysyłania odpadków metalowych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 372),
- 2) uchwała nr 982 Prezydium Rządu z dnia 15 listopada 1952 r. w sprawie eliminowania przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych ze złomu metali (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1526),
- 3) uchwała nr 1210 Prezydium Rządu z dnia 27 grudnia 1952 r. w sprawie dodatkowych dostaw surowców wtórnych żelaza i stali oraz w sprawie powołania pełnomocników do spraw surowców wtórnych żelaza i stali oraz metali nieżelaznych,
- 4) § 1—3 oraz § 5 uchwały nr 266 Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1971 r. w sprawie odzysku srebra.

2. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w § 7 ust. 3, obowiązuje zarządzenie Ministrów: Hutnictwa, Handlu Wewnętrznego, Przemysłu Drobego i Rzemiosła oraz Kolei z dnia 30 listopada 1953 r. w sprawie zasad i sposobu przyznawania oraz wysokości nagród dla pracowników za ujawnianie w złomie przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-46, poz. 646), ze zmianami wynikającymi z uchwały nr 163 Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1973 r. w sprawie nagród i premii wypłacanych poza planem funduszu płac oraz ze środków nie objętych funduszem płac w gospodarce uspołecznionej.

§ 14. Właściwi ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych uchylą przepisy prawne wydane na podstawie dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115), jeżeli przepisy te okażą się zbędne lub sprzeczne z przepisami niniejszej uchwały.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz